

[Landbrugsministeren]

fremlagte redegørelse. Det kunne måske være rimeligt, om jeg her så prøvede på at resumere lidt op, hvad der rent faktisk er indeholdt i redegørelsen.

Se, nogle har antydnet, at den skulle være defensiv, denne handlingsplan. Ja, jeg tror oven i købet, at hr. Gade benævnte den som destruktiv. Det har jeg lidt svært ved at forstå, specielt når man har det som udgangspunkt, som er regeringens målsætning.

Jeg vil her for en sikkerheds skyld erindre om denne målsætning. Hr. Lysholm Christensen var inde på nogle af felterne, men jeg vil gerne for en sikkerheds skyld erindre om, hvad målsætningen er, nemlig den, at dansk landbrug skal kunne klare sig uden offentlig støtte. Det kan man vel ikke absolut sige er nogen hverken defensiv, endsige destruktiv målsætning, medmindre man er af den politiske opfattelse og overbevisning, at det er dårligt, hvis et erhverv kan klare sig uden offentlig støtte. Hvis man har den politiske overbevisning, at erhvervslivet ikke bør kunne klare sig selv, at man hele tiden skal være hjemfalden til offentlig støtte, så er det klart, at denne målsætning ikke bare er defensiv, den er klart destruktiv.

Jeg vil gerne understrege så stærkt, som jeg kan, at en sådan politisk målsætning for erhvervslivet – og dermed for landbruget – deler regeringen ikke. Regeringen mener tværtimod, at det er en fornuftig, hensigtsmæssig målsætning, at også landbruget bliver i stand til at klare sig uden offentlig støtte. Det hænger også godt sammen med, at det er den almindelige globale tendens, man oplever, at landbrugsstøtten bliver aftrappet. Det er oven i købet også så heldigt, at det faktisk er til fordel for et effektivt dansk landbrug, bl.a. ud fra den betragtning, at dansk landbrug gennemgående er effektivt selv på den baggrund, at der i mange andre lande findes støtteordninger, der virker konkurrenceforvridende og hæmmende for dansk landbrugs muligheder. Der er altså god mening og god ræson i den målsætning.

Lad mig så gå videre og sige, at en anden del af den målsætning, som fremgår af handlingsplanen, er, at dansk landbrug skal have indtjenings- og arbejdsvilkår, som kan måle sig med andre erhverv. Det, jeg mener, er, at det er meningsløst, at landbruget og de, der er beskæftiget dér, skal arbejde mere end andre, måske i visse tilfælde dobbelt så meget, og i visse tilfæl-

de for en ringere indtjening. Heller ikke det kan jeg opfatte som nogen hverken defensiv, endsige destruktiv målsætning, altså at landbruget skal have rimelige arbejds- og indtjeningsvilkår.

Det er altså disse ting, som er udgangspunktet, og som har været grundlaget for redegørelsen. Jeg vil også godt sige, at det grundlag er skabt gennem modelberegninger fra KVL, fra Statens Jordbrugsøkonomiske Institut for så vidt angår økonomisiden, og for så vidt angår miljø siden på grundlag af dels Miljøstyrelsens redegørelse fra 1990 og materialer og konklusioner fra den sidst afholdte konsensuskonference. Det vil altså sige, at både de økonomiske vurderinger, som er fremlagt i planen, og de miljømæssige vurderinger og også de tiltag, der foreslås, baserer sig på den bedste kendte viden, der er tilgængelig i dag.

Der er altså ikke nogen, der kan komme og sige, at man laver et eller andet politisk hokus pokus og prøver på at manipulere med tal eller udsagn for at opnå et politisk ønskeresultat; tværtimod viser planen snarere i al sin, kan vi sige usminkede realitet det, som vil blive resultaterne af udviklingen. Det er ikke på nogen områder ønsketænkning, handlingsplanen giver udtryk for, tværtimod.

Det er da muligt, at man på nogle felter ikke kan lide den udvikling, som disse beregninger viser vil være en realitet. Det er også muligt, at man ønsker en anden udvikling. Det er klart, at udviklingen kan komme til at gå hurtigere, eller den kan komme til at gå langsommere, men det er på den anden side rigtigt, at hvis vi ser tilbage over udviklingen de sidste 10-30 år i landbruget, er der brugt ganske mange kræfter på at søge at sikre det landbrug, man kendte, at opretholde så mange bedrifter som muligt, at sikre livet på landet, at fastholde det selvejende familiebrug, men ikke desto mindre er antallet af landbrugsbedrifter faldet med mellem 2.500 og 3.000 om året. Det har altså alligevel været konsekvensen, at det er sket.

Det, som modelberegningerne her så viser, er, at i en situation, hvor støtteordningerne enten halveres eller helt fjernes frem til år 2004, vil det egentlig ikke give nogen forstærket strukturudvikling i landbruget, det vil faktisk være den samme, man vil kunne se fortsætte.

Den debat, som regeringen har lagt op til med redegørelsen, er altså ikke kun en debat